

örökös tiszteletbeli tagjának választotta meg. A színügyi bizottság átvizsgálva a házikezelés rendszerét, annak hosszabb időre való állandósítását javasolta, mire a közgyűlés március 29-én két évre meghosszabbította a házikezelést. 1928 április 14-én a színház vezetésében változás történt, Fodor Jenő dr. lemondott intendánsi tisztségéről és a tanács Pálffy József dr.-t kérte fel az intendánsi tisztségre. A nagyműveltségű Pálffy dr. programját kétfelé csoportosította: 1. a művészi színvonalat magasabbra emelni, 2. a város anyagi érdekeit a színház jövedelmezővé tétele által megóvni. A program második pontjának megvalósítása eredményezte azt, hogy a város 1929. évi nyári szezonra Makó várossal megegyezett. Somogyi Szilveszter dr. polgármester és az intendáns a tanyavilágot érdeklő jelentős színházi eseményt készítettek elő a nyár folyamán, amikor a színtársulat tagjai Alsóközponton a Gazdakör nagytermében felállított ideiglenes színpadon július 22-én bemutatták a „Piros bugyelláris”-t. — 1929 jan. 1-én ért el a házikezelés legnagyobb művészi sikeréhez, Kacsóh Pongrác 3 felvonásos operájának, a „Dorottya”-nak bemutatójával. A színház zavartalan menetét biztosították a fegyelmezett művészi előadások. Május 29-én ritkaság ünnepség keretében ülte meg a színház Szilágyi Aladár színészkedésének 40 éves jubileumát. Nyáron a társulat a makói Hollósy Kornélia Színházban játszott állandó sikerrel. Az 1929—30. évi szezon igen rosszul indult és már a nyáron kiderült, hogy a színház nagy veszteséggel zárta a mérlegét. Az anyagi veszteségek előidézésével Tarnai Ernő igazgatót okolták, aki nemcsak az előadásokra költött igen sokat, hanem a társulat tagjainak a fizetését nem tudta az előiránnyal arányba hozni. Végnélküli hírlapi harc kezdődött, melynek és a közhangulatnak engedve, a város újabb egy évre meghosszabbította a házikezelést, de azzal a feltétellel, hogy a művezető-igazgatói állásra országos pályázatot hirdetnek. Ennek következtében 1930 tavszán a város kisgyűlése Kürthy Györgyöt, a Nem-

zeti Színház tagját választotta meg 1930—31. évre a színház igazgatójának. Tarnai Ernő igazgatásának utolsó évében jelentős művészi eredményeket ért el, melyek közül fel kell említeni a Móra-Vincze operett „Az aranyszőrű bárány” 1929 november 15-iki őselőadását. A szezon folyamán Sziklai Jenő 1930 március 13-án ünnepelte színészkedésének 25 éves jubileumát, majd Bihari Sándor június 24-én szintén 25 éves színpadi működését ünnepelték meg, amely alkalommal a kiváló énekes elbúcsúzott a színpadtól. A színház gazdasági hivatala és a sajtó között 1930-ban rendkívül feszült helyzet következett be, melynek folytán április 24-től június 1-ig a hírlapok még a színház heti műsorát sem közölték. A nyári szezonban a színtársulat ismét állomás nélkül maradt, s szeptemberben már az új igazgató, Kürthy György nyitotta meg a színház kapuit. 1931 őszétől Görög Sándor eddigi titkár a szegedi színház igazgatója. (Lugosi Döme.)

Szegedy Mihály, színigazgató, sz. 1833-ban, Máramarosszigeten, megh. a lipótmezei tébolydában, 1887 ápr. 7-én. 1869-ben igazgató lett vidéken. Igazgatásába beleölte minden vagyonát, s midőn látta sziszifuszi munkáját, elborult az elméje. Utóbb a színészegyesület segítette. Neje: Péterfi Eliz, színésznő, sz. 1841-ben, Nagyenyeden, megh. 1905 nov. 19-én, Budapesten, a Rökusban. A színpályán 15 évig működött. (Pályáját Nagy Mihálynál kezdte.)

Szeget szeggel, tragikomédia 3 felv. Irtá: Shakespeare. Magyar színpadra alkalmazta: Hevesi Sándor. Bem. 1927 márc. 11. Nemzeti Színház. Szereplők: Vincentio, Vienna fejedelme — Abonyi Géza; Angelo, Escalus, tanácsosok — Palágyi Lajos, Fehér Gyula; Claudio — Lehotay Árpád; Lucio, ifjú korhely — Mihályfi Béla; Tamás, szerzetes — Almássy Endre; Pompeius, csaposlegény — Gyergyai István; Könyök, rendőr — Bartos Gyula; Hab úrfi — Cselényi József; Profósz — Bodnár Jenő; Bakó — Losonczy Zoltán; 1-ső nemes — Turányi Alajos; 2-ik nemes — Nagy Gy.